

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 26. novembra 1856.

Cesar in Cesarica v Ljubljani.

(Po šegi narodne pesmi.)

Oj stoji, stoji Ljubljana,
Oj je z drugo spremenjena.
Ni z ozidjem ograjena,
Ni ne z vrati zatvorjena;
Na široko je sprosterta,
In na vse strani odperta;
Množice se tare cesta,
Ktera koli gré do mesta;
Vre iz vsakih ulic truma,
Tergi vsi so polni hruma.
Ali vojska je priderla,
Ptujn sila vse poterla?
Ni ne vojska sem priderla,
Ptuja sila nič ne sterla;
Pa sprejema Krajna zvesta
V sredi velikega mesta
Svojga svetlega vladarja,
Franca Jožefa cesarja,
Njega preblago družico,
Lizabeto cesarico.
Hočeta za čas ostati,
Blagovoljna se skazati
V sredi svojih zvestih Krajncev,
V sredi skušenih Ljubljancov.
Kaj si voli cesarica,
Previsoka vladarica?
Pride še svoj god veseli
Praznovat v Ljubljani beli.
V tem raduje se Ljubljana,
Oj je z drugo spremenjena.
Gozd posoja tanke mlaje,
Hrib in dol zelenje daje;
Je cvetlic jesen bogata
Ravno kot spomlad košata;
Venec z vencom pot oprega,
Venec z vencom zid obsega;
Lep škerlat, tančica dala
Sta neštete pregrinjala;
Mnogopisane bandera
Vihajo se na jezera.
Solnce jasno z neba sije
Se zvečer nerado skrije;
Kaj? če solnce le se umakne,
Pa svetloba z njim ne mrakne.
Lučic mnogo mnogoterih,
Kakor zvezd z nebes stoterih,
Se povsod po mestu vterne,
Da svetlo se vse razgerne;
Solnce drugo še prisije,
In 'z za hriba svet razlije.
Ljud vesel se krog sprehaja,
Kakor bil bi v sredi raja;
Glasen krik se vmes vzdiguje,
Mesto celo napolnuje:
Živi, svetli cesar! živi!
Svetla cesarica, živi!

Hicinger.

Nju Veličanstvi

presv. Cesar in Cesarica v Ljubljani.

(Dalje.)

Nadaljevaje popis sjajne osvečave ljubljanske omenimo gledišče, redut in pa poslopje deželnega poglavarstva; vse te poslopja so razsvetili deželni stanovi

s tako obilnim in lepo zverstenim številom lampic, da na vseh teh mestih je bila noč popolnoma v dan spremenjena; ne vémo kaj je bilo lepše: ali gledišče s svojo zvezdo ali pa redut z lepo razverstenim žarečim napisom „Segen Oesterreichs Herrscherpaare“ ali poslopje deželnega poglavarstva z ličnimi razsvetljenimi podobami? Slišali smo, da na edini proti Št. Jakobškemu tergu obrnjeni strani reduta je migljalo okoli 8000 lampic.

Če se lotimo popisa tiste osvečave, s katero so posamezni hišni gospodarji ali prebivavci mestnih in predmestnih hiš veseli čas obhajali, moramo najpoprej reči, da bi mogli skor vse zaporedoma od številke do številke imenovati, da bi nikomur krivice ne storili. Kakor visoke poslopja so bile tudi nizke hišice, vsaka po svoji premožnosti, v praznični obleki; kdor veliko ima, je veliko storil, pa tudi kdor malo ima, je storil kar je mogel, in ravno zatega voljo je bila vsa Ljubljana tako zala. Če pa nas kdo popraša: ktere poslopja so se najbolj očitovale, mu še enkrat odgovorimo, da vse je bilo tako lepo, da vse moramo pohvaliti. Pa vendar — nam utegne kdo reči — tu in tam je bilo kaj posebnega? saj to nam povejte! Če že moramo govoriti in med zvezdami na nebu zberati, naj povémo, kar je nam in mnogim drugim najbolj všeč bilo, — drugim morebiti kaj drugega. Začnimo popis na železnici in pojmo v mesto.

Kako krasno razsvitljen je bil kolodvor železnice, smo že povedali; povémo le še to, da zeleni venci, s katerimi je bilo lice kolodvornega poslopja opletano, je kaj lepo povzdigovalo belo luč brezštevilnih lampic. Kolodvorni cesti ravno nasproti se je odlikovala gosp. Kalistrova hiša z razsvitljenim napisom „dobro došla Franc-Jozef in Elizabeta!“ Gosp. Mühleisenova hiša je lesketala vsa v lampicah tako, da je razsvitljevala tudi blizu nje postavljena stolpa, od katerih smo že govorili. Gosp. Smoletova hiša nasproti bolnišnice je migljala polna lučic, protestantska cerkev je bila polna lampic in Vithalnova kosarna olepšana z razsvitljenci (transparenti). Na Dunajskih ulicah ste gosp. Ambroževa in gosp. Holcerjeva zvonec nosile; krasno okinčane in okusno razsvitljene ste vabile vseh oči na-se; tudi gostivnica „pri slonu“ se je posebno lepo skazala. Krasno je okinčal in razsvetlil gosp. Malič svojo hišo, pa tudi poštno poslopje se je odlikovalo in pa gosp. Lukmanova hiša. Nad cerkvenimi vratami naših častitih nun je lesketalo oko Božje, zraven v oknih pa rudeče-razsvitljeni napis „Gottes Segen, Völker-Liebe dem erhabenen Kaiserpaar“ (Blagoslov Božji in ljubezen ljudstev presv. Cesarju in Cesarici). Veličansko poslopje žl. gosp. Gerlicitovo je bilo s svojimi razsvitljenci v lepi opravi; posebno pa so se oči obračale na gosp. Pahnerjevo hišo, ktera je bila kaj okusno razsvitljena in ozaljšana s prelepim napisom „Liebe und Treue verbinden Herzen, Fürsten und Völker (Ljubezen in zvestoba vežete serca, vladarje in ljudstva); tudi poslopje policijsko je bilo v izverstem lišpu ponoči in podnevi. Na novem tergu je nosila zvonec gosp. dr. Wurcbahova hiša zavoljo krasne osvečave, pa tudi gosp. baron Schweigerjeva se je odlikovala lepo. Okoli Križankov omenimo križansko cerkev, ki je na vsaki strani vrat imela lično